

Короваєнко Поліна Олексіївна
Науковий керівник – канд. істор. наук, доц. Мартинова І.С.
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

ОСНОВНІ ВІХИ РОЗВИТКУ ІСТОРИЧНОЇ ОСВІТИ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ЗАКЛАДАХ

Історію пишуть переможці, але що робити країні, яка застрягла в воєнному стані? Як саме має викладатися історія в сучасних реаліях, для того, щоб ми не втратили ще одне покоління?

Після проголошення незалежності система освіти ще тривалий час продовжувала наслідувати радянські зразки. В 1991-1992 роках в школах почали запроваджуватися такі окремі дисципліни як історія України та всесвітня історія. Важливим є питання відповідних шкільних підручників, які, незважаючи ні на що, почали з'являтися. Монологічний виклад матеріалу, наявність деяких радянських наративів робили їх все ще не досконалими, але вміщені в них ідеї патріотизму та громадянської свідомості розмежовували минуле та майбутнє України як держави. Окремий закон „Про загальну середню освіту” (1999 р.), фактично дублював ідеї, вкладені в попередньому, акцентуючи увагу на українському векторі: ”виховувати повагу до національних, історичних, культурних цінностей Українського народу, дбайливе ставлення до історико-культурного надбання”.

Проте ХХІ століття стало значним випробуванням для шкільної історичної освіти. Маркером росту самосвідомості населення стали Помаранчева революція та Революція гідності, але втрата частини території в 2014 та початок АТО (пізніше ООС) поставили перед системою освіти нові виклики. 16 червня 2015 року міністр освіти і науки України Сергій Квіт підписав Наказ МОН № 641 «Про затвердження Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді, Заходів щодо реалізації Концепції національно-патріотичного виховання дітей і молоді та Методичних рекомендацій щодо національно-патріотичного виховання у загальноосвітніх навчальних закладах». Особливого значення в рамках цієї Концепції набувала популяризація історії, її вивчення мало забезпечуватись та підсилюватись за допомогою інших дисциплін, таких як: українська література, географія, мистецтво. Не можна не відзначити, що ця Концепція принесла свої плоди, і колишні учні змогли продемонструвати це після початку повномасштабного вторгнення. Військові, волонтери, медики, незважаючи на свій подекуди дуже молодий вік, стали на оборону своєї країни у скрутний для неї час.

Проте останнім часом прослідковується й негативна тенденція: зменшується обсяг матеріалу для вивчення до критичного мінімуму, особливо гостро ця проблема постає під час розгляду модельних програм НУШ, де діти замість опанування історичних компетентностей вивчають матеріал з інших, часом взагалі не споріднених, наук.

Тож, можна зробити висновок, що справжню історію пишуть не переможці. а патріоти виховані на тисячолітній історії своєї

Батьківщини, система ж освіти має підтримувати і покращувати напрацювання в галузі історії, модернізуючи освітні програми відповідно до запитів сучасного суспільства.

*Максимовська Олександра Євгеніївна,
Ковальова Катерина Олександрівна
Науковий керівник – канд. філ. наук, доц. Варипаєв О.М.
Державний біотехнологічний університет*

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ В ТЕХНІЧНИХ ЗВО: ВИКЛИКИ, ПЕРЕВАГИ ТА ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Аналіз впливу цифрової трансформації на навчальний процес технічних вузів України в умовах сучасних викликів, таких як карантинні обмеження та військові дії. Робота визначає позитивні та негативні аспекти онлайн-освіти та шукає ефективні рішення, зокрема, використання комбінованих форм навчання та перехід до безкоштовних альтернатив програмного забезпечення із відкритим вихідним кодом.

Також обговорюється потенціал онлайн-навчання для поліпшення екологічної ситуації, пропонуючи перехід до електронного ведення конспектів та надання відеозаписів лекцій для повторення матеріалу. Робота визначає важливість гнучких рішень та необхідність постійного оновлення для успішної цифрової трансформації в умовах сучасних вимог.

Цифрова трансформація, онлайн-освіта, технічні вузи, дистанційне навчання, гнучкі форми навчання, ефективність навчання, екологічна стійкість, відкритий вихідний код, комбіновані форми навчання, доступність освіти.

В останні роки, в Україні, багато студентів та викладачів зіткнулися з проблемами фізичного відвідування навчальних закладів в наслідок, спочатку карантинних обмежень, і далі військових дій.

Це вимагає від освітньої системи швидкого переходу до дистанційного формату навчання, щоб уникнути дискримінації студентів. Інноваційні технології нині відіграють ключову роль у розвитку вищої освіти, забезпечуючи доступ до знань незалежно від фізичного розташування студентів та викладачів.

У сучасному освітньому процесі в технічних ЗВО України використовується безліч інноваційних технологій для вдосконалення та оптимізації процесу навчання. Насамперед - це можливість отримувати знання студентами, які фізично з різних причин не можуть відвідувати навчальні заклади.

Для розв'язання цієї проблеми сучасну освіту переведено в режим дистанційного навчання, і багато студентів, незважаючи на складний час, змогли отримати доступ до освіти в технічних ЗВО України. Сьогодні студенти можуть навчатися, а викладачі викладати, перебуваючи, практично, в будь-якому місці, в будь-якій країні світу. При цьому і студенти, і викладачі можуть